सौवर्णं तद् अपश्यच् च शृङ्गे हिमवतः पुरं
नभोऽधखिद्विश्रान्तम् अर्कबिम्बम् इव 'अचलं । 207
रत्नोऽधिपसुतां तत्र नाम्ना विद्युत्प्रभां स तां
स्वसाहसमहासिद्धिम् इव मूर्ताम् अवाप्तवान् । 208
तया च सह तत्र 'एव कंचित् कालम् उवास सः
अशोकदत्तः प्रियया श्वश्रूविभवनिर्वृतः । 209
ततो जगाद तां श्वश्रूं, मह्यं तं देहि नूपुरं,
यतः सम्प्रति गन्तव्या पुरी वाराणसी मया । 210
तत्र क्व् एतत् प्रतिज्ञातं स्वयं नरपतेः पुरः
एकत्वनूपुरस्पर्द्धिद्वितीयानयनं मया । 211
इत्य् उक्ता तेन सा श्वश्रूर् द्वितीयं तं स्वनूपुरं
तस्मै दत्वा पुनश् च 'एकं सुवर्णकमलं ददौ । 212
प्राप्ताब्जनूपुरस् तस्मात् स पुरान् निर्ययौ ततः
अशोकदत्तो वचसा नियम्य 'आगमनं पुनः । 213
तया श्वश्वा 'एव च 'आकाशपथेन पुनर् एव तत्
श्मशानं प्रापितः सो ऽभून् निजसिद्धिप्रभावतः । 214
तरुमूले च तत्र 'एव स्थित्वा सा तं ततो ऽब्रवीत्,
सदा कृष्णचतुर्दश्याम् इह रात्राव् उपैम्य् अहं । 215
तस्मान् निशि च भूयो ऽपि त्वम् एष्यसि यदा यदा,
तदा तदा वटतरोर् मूलात् प्राप्स्यसि माम् इतः । 216

Digitized by Google